

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΖΗΤΑΕΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ

Εδώ και 8 μήνες, το κράτος εκμεταλλευόμενο την Covid-19, προσπαθεί να μας επιβάλλει να μιλάμε τη γλώσσα της υποταγής και της συναίνεσης μέσα από την έκδοση αλληπαλάλληλων διαταγμάτων, την εφαρμογή «υγειονομικών μέτρων» και την επιχείρηση εμπέδωσης ενός «δόγματος του σοκ» με διαδοχικούς περιορισμούς και νέες απαγορεύσεις. Για να κυριαρχήσει όμως ο «νόμος της σιωπής», χρειάστηκε η εκχώρηση συναίνεσης από όλο το πολιτικό φάσμα (της αριστεράς, κοινοβουλευτικής και μη, συμπεριλαμβανομένης) και παράλληλα επιστρατεύθηκαν ολοκληρωτικές προπαγανδιστικές τεχνικές, με τα καλοπληρωμένα ΜΜΕ να ενοχοποιούν την κοινωνία μέσω της «ατομικής ευθύνης» για τη διασπορά και τους εκατοντάδες νεκρούς, να ξερνούν ασταμάτητα φόβο και να εξυμνούν τις κρατικές επιλογές. Ταυτόχρονα, κάθε φωνή και κίνηση αμφισβήτησης στις κυριαρχικές προσταγές παρουσιάζεται ως κοινωνική απειλή και σκόπιμα ομογενοποιείται με τον «ψεκασμένο» ή ακροδεξιό οχετό. Η κρατική διαχείριση της Covid-19 επιχειρεί να «χτίσει» μια νέα εθνική συστράτευση απέναντι στον «αόρατο εχθρό», στοιχίζοντας τον πληθυσμό πίσω από το άρμα των κρατικών διαταγών.

...ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΧΑΡΙΣΕΙ ΦΤΩΧΕΙΑ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ

Μέσα σε ένα περιβάλλον διαρκών και αλλητροφοδοτούμενων κρίσεων, η καταστολή αποτελεί το «σημείο ισορροπίας» για το κράτος και το κεφάλαιο σε διεθνές επίπεδο. Παράλληλα, στον ελληνικό χώρο, η επίθεση στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, το νομοσχέδιο για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, η απαγόρευση κυκλοφορίας, οι εφιαλτικές συνθήκες διαβίωσης στις φυλακές και τα κλειστά κέντρα κράτησης μετανασ(ρι)ών, η ανάσυρση της θεωρίας των δύο άκρων (με αφορμή την απόφαση της δίκης της ΧΑ), η ασφυκτική παρουσία των μπάτσων και η μετατροπή τους σε διαχειριστές των υγειονομικών μέτρων, η χουντικής προέλευσης απαγόρευση συναθροίσεων άνω των 4 ατόμων σε όλη τη χώρα, σε συνδυασμό με την αδιάκοπη επίθεση στον «εσωτερικό εχθρό» μέσω των εκκενώσεων καταλήψεων, τις δικαστικές

ομηρίες και φυλακίσεις αγωνιστριών, την εκκένωση του Πολυτεχνείου στις 13/11/20, τον ξυλοδαρμό διαδηλωτριών και τη στρατιωτική κατοχή των Εξαρχείων, αποτελούν προϋπόθεση για την αναπαραγωγή και την εδραίωση του συστήματος εξουσίας.

Η εξάπλωση της λοίμωξης Covid-19 αποτελεί τον καταλύτη για τον καθολικό μετασχηματισμό κάθε πτυχής της καθημερινής ζωής από την πλευρά της κυριαρχίας. Η περαιτέρω «απορρύθμιση» των εργασιακών σχέσεων (απλήρωτες υπερωρίες, τηλεργασία, εκ περιτροπής εργασία κτλ), η αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης (τηλεεκπαίδευση, λουκέτο στα ΑΕΙ, νομοσχέδια εντατικοποίησης για τα σχολεία κτλ), η επιβολή περιορισμών στις κοινωνικές επαφές (την ίδια στιγμή που άνθρωποι στοιβάζονται σε ΜΜΜ, σχολεία και εργασιακούς χώρους) με την παράλληλη απονέκρωση του δημόσιου χώρου, καθώς και η γενίκευση της χρήσης της τεχνολογίας για την επιτήρηση και τον κοινωνικό έλεγχο, δεν αποτελούν «εικόνες» ενός μακρινού μακάβριου μέλλοντος, αλλά όψεις της αδιανόητης δυστοπίας που ζούμε στο σήμερα.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή συνθήκη, να αντιτάξουμε τα προτάγματα και τις πρακτικές της συλλογικοποίησης και της αυτοοργάνωσης. Να μην αρκεστούμε στην επιβίωση, αλλά να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και απέναντι στο δόγμα "σπίτι - δουλειά - οθόνη" να δημιουργήσουμε εστίες άρνησης και αντίστασης. Να μην αφήσουμε το φόβο, την κατάθλιψη και την απομόνωση να κυριαρχήσουν, αλλά να τα μετατρέψουμε σε οργή και αγώνα ενάντια στην «πανδημία» του κράτους, του κεφαλαίου, της πατριαρχίας και του επελαύνοντος ολοκληρωτισμού.

ΝΑ ΕΞΑΠΛΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Συνέλευση ενάντια στην κρατική καταστολή
και για την αλληλεγγύη στις καταλήψεις

